

מסכת ברכות (לב):

אמר רבי חנין אמר רבי חנינא: כל המאריך בתפלותו אין תפלהו חזרות ריקם. מנא לן - משה רבינו שנאמר: +דברים ט+ ואתפלל אל ה', וכחיב בתריה וישמע ה' אליו גם בפעם ההיא. אינן? והא אמר רבי חייא בר בא אמר רבי יוחנן: כל המאריך בתפלותו ומעין בה - סוף בא לידי CAB לב, שנאמר: +משלי י"ג+ תוחלת ממשבה מחללה לב, מאוי תקנתיה - עסוק בתורה, שנאמר +משלי י"ג+ ועין חיים תאוה באה, ואין עין חיים אלא תורה, שנאמר +משלי ג'+ עין חיים היא למחיקם בה! - לא קשיא, הא - דמאיריך ומעין בה, הא - אדם שהחפיל ולא גענין בה. אמר רבי חמא ברבי חנינא: אם ראה אדם שהחפיל ולא גענין יהוזר וחפיל שנאמר +תהלים כ"ז+ קוה אל ה' חוק ואמין לך וקוה אל ה'. תנז' רבנן, ארבעה צרכין חוק ואל ה': תורה, ומעשים טובים, תפילה ומעשים טובים מנין - שנאמר +יהושע א'+ רך חוק ואמין מאד לשמר ולעשות בכל התורה. חוק - בתורה, ואמין - במעשים טובים. תפלה מנין - שנאמר קוה אל ה' חוק ויאמץ לך וקוה אל ה'; דרך ארץ מנין - שנאמר +שמעואל ב' י'+ חוק ונתחק בעננו גנו.

(ס"י (סס)

ומעין ذה - מלפה שחננס בקצתו על ידי סקלרכטו, סוף סלינה גנטית וממלחת תוחלת ממומכת חיט, וכיון כלצ נג' כטהוד מלפה ולהין חלותו צלה. תוחלת - לסון חלי ותחנה. עין חייס תלוחה צלה - סופו של מקרלו כו. קוב - ובתazzak, וכל מנטור ידק, הלא חזיר וכובה.

תוספותא מסכת ברכות (לברמן) פרק ג הלכה ז

זה מהלך במקום סכנה ולטמי מוחפיל תפלה קצחה או והא תפלה קצחה ר' לעזר א' עשה רצונך בשמים ממעל והז נחת רוח ליראך והטוב בעיניך עשה ברוך שומע תפלה ר' יוסה או' שמע לתחפלה עמק ישראל ועשה מהרה בקשתן ברוך שומע תפלה [ר' אלעוז בר' צדוק אומ' שמע קול צעקת עמק יש' ועשה מהרה בקשתם ב' שומע תפילה] אחרים או' צרכי עמק מרבבים ודעתי קצחה יהי מלפניך ה' אלהינו שתנתן לכל אחד ואחד צרכיו ולכל גביה וגוויה די מהסורה ברוך שומע תפלה אמר ר' לעזר בר' צדוק אבא היה מוחפיל תפלה קצחה בלילה שבתות ומאהבתך ה' אלהינו שאהבת את ישראל עמק ומholmתק מלכנו שחמלת על בני בריתך נתת לנו ה' אלהינו את יום השבעה הנדרול והקדוש הזה באהבה על הכם הוא או' אשר קדש את יום השבת ואינו חותם

ברכות (כט):

רבי יהושע אומר, המהلك במקום סכנה מוחפיל תפלה קצחה וכו' בכל פרשת העברות. מי פרשת העברות? אמר רב הסדרא אמר מר עוקבא: אפילו בשעה שאתה מתהילא עליהם עברה כאשה עוברה - והוא כל צרכיהם לפניו. אילא אמרו, אמר רב הסדרא אמר מר עוקבא: אפילו בשעה שאתה עבורי דברי תורה - והוא כל צרכיהם לפניו. תנו רבנן: המהלק במקומות גודוי חיה ולסתומים מוחפיל תפלה קצחה. ואיזה היא תפלה קצחה? רבי אלעוז אומר: עשה רצונך בשמים ממעל, וتن נתן רוח ליראך והטוב בעיניך עשה, ברוך אתה ה' שומע תפלה. רבי יהושע אומר: שמע שועת עמק ישראל ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה ה' שומע תפלה. אחרים אומרים: צרכי עמק ישראל מרבוןיך ודעתי קצחה, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתנתן לכל אחד ואחד כדי פרנסתו ולכל גביה וגוויה די מהסורה, ברוך אתה ה' שומע תפלה. אמר רב הונא: הלכה כ الآרים.

רמב"ם הלכות עבודת כוכבים (פרק יא הלכה יב)

הلوוח על המכחה וקורא פסוק מן התורה וכן הקורא על התינוק שלא יבעת והמניח ספר תורה או תפילין על הקטן בשביב שישין, לא די להם שהם בכלל מנהגים וחוברים אלא שהן בכלל הכהופרים בתורה שהן עושים דברי תורה רפואת גוף ואין אלא רפואת נפשות שנאמר ויהיו חיים לנפשך, אבל הבריא שקרה פסוקין ומזמור מתהילים כדי שתגן עליו זכות קריאתן וינצל מצרות ומנזקים הרוי זה מותר.

ברכות (ו):

ואמר רבי יוסי ברבי חנניה משום רבי אליעור בן יעקב אל עמוד אדם במקום גביה ויתפלל אלא במקום נמוך ויתפלל שנאמר ממעמיקים קראתיך ה' חנניה נמי כי לא עמוד אדם לא על גביו כסא ולא על גביו שרוף ולא במקום גביה ויתפלל אלא במקום נמוך ויתפלל לפי שאין גביהות לפני המקום שנאמר ממעמיקים קראתיך ה' וכותיב תפלה לעני כי יעטוף ואמר רבי יוסי ברבי חנניה משום רבי אליעור בן יעקב המתפלל ציריך שיכוין את רגליו שנאמר ורגליהם רגלי ישורה (אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן) ואמר רבי יוסי ברבי חנניה אמר רבי אליעור בן יעקב מאן דכתיב לא תאכלו על הדם לא תאכלו קודם שתתפללו על דםכם (איכה אמר) אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן אמר רבי יוסי ברבי חנניה משום רבי אליעור בן יעקב כל האוכל ושותה ואחרך מתפלל עליו הכתוב אומר ואותי השלבת אחרי גויך אל תקרי גויך אלא גויך אמר הקדוש ברוך הוא לאחר שנתגאה זה קבל עליו מלבות שמים

ספר נתיבות עולם נתיב העבודה (פרק ג)

העבודה אל השם יתברך אשר יש לישראל בגלותם שהוא בכל מקומות הוא התפלה: ובפרק דעתנית (ב' ע"א) תניא לאהבה את ה' אלהיכם ולבדו זו תפלה או אינו אלא עבודה תלמוד לומר בכל לבבכם איך העבודה שהיא בבבב הוי אומר זו תפלה, הרי התפלה היא עבודה אל השם יתברך. ומה שנקרה התפלה העבודה כמו שבארנו זה למעלה, כי התפלה שמתפלל האדם אל השם יתברך מורה שהאדם נתלה בו יתברך וציריך אליו ואין לו קיום זולתו, והנה זהו אלהותו יתברך שכל הנמצאים צרייכים אליו ותלויים בו יתברך עד שהכל אל השם יתברך. ולפיכך התפלה היא עבודה אל השם יתברך ולא היראה מן השם יתברך, שאין זה נקרא עבודה כי אין זה מורה שהאדם נתלה בו יתברך אבל התפלה מורה שהאדם נתלה בו יתברך והוא יתברך הכל ברוך הוא וברוך שמו על הכל. שכל עניין התפלה שהוא מתפלל אל השם יתברך לפי שהוא ציריך אל השם יתברך נתלה בו ית' ואין קיום לו בעצמו כי אם בו יתברך ולכך מתפלל אליו על כל צרכו, כאשר האדם נתלה בו יתברך כאלו הוא נקרוב אליו שכל אשר הוא תולה באחר הוא נקרב נמסר אליו, ולפיכך התפלה היא עבודה גמורה אל השם יתברך ודבר זה עוד יתבאר:

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת לך לך (פרשה מה)

ולמה נתעקרו אמהות ר' לוי (אמר) בשם ר' שלאל ר' חלבו מש' ר' יוחנן שהקב"ה מתואה לתפילתן ולסיחתון יונתי בחגוי הסלע (שה"ש = שיר השירים - ב' יד) למה עיקרתי אתם בשבי הראיini את מראיך השמייני את קולך (שם שם / שיר השירים ב'')